

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 937/2023
20.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Паповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 393/21 од 15.11.2022. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 22/23 од 15.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Паповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 393/21 од 15.11.2022. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 22/23 од 15.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 393/21 од 15.11.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а на основу члана 65. став 2. у вези члана 194. став 4. КЗ, одређен је специјални услов да у року од 1 године од дана правноснажности пресуде исплати све заостале рате издржавања оштећеној ББ у укупном износу од 414.000,00 динара и убудуће редовно плаћа све доспеле рате издржавања, а да ће у случају неиспуњења овог услова, условна осуда бити опозвана.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. КЗ, обавезан је окривљени АА на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара на рачун Основног суда у Зрењанину у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а обавезан је окривљени да накнади трошкове кривичног поступка

пуномоћника оштећене у износу који ће бити утврђен посебним решењем након правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 22/23 од 15.06.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Зрењанину К 393/21 од 15.11.2022. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Паповић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да се одлука суда, којом је утврђена обавеза окривљеног, односи на издржавање малолетног детета, а да обавеза да издржава пунолетно дете није утврђена судском одлуком, а да би постојало кривично дело недавање издржавања из члана 195. КЗ, неопходно је да постоји судска одлука којом је окривљени обавезан да плаћа одређени износ на име доприноса за издржавање пунолетне ћерке, јер је издржавање малолетног детета правило, а издржавање пунолетног изузетак. У захтеву бранилац окривљеног наводи да се, с обзиром да за издржавање пунолетне ћерке није постојала правноснажна судска одлука, окривљени налазио у неотклоњивој правној заблуди, па код окривљеног није постојао умишљај, ни кривица, а самим тим ни кривично дело, због чега су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Зрењанину 27П2. 944/17 од 07.06.2018. године тужени АА потпуно лишен родитељског права према малолетној ББ и да је обавезан да на име доприноса издржавању малолетне тужиље, ББ, плаћа месечно износ од 26.000,00 динара почев од 15.10.2017. године па убудуће, док за то постоје законски услови, на начин ближе описан у тој пресуди. Наведена пресуда је потврђена у делу у коме је одлучено о тужбеном захтеву пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 597/18 од 14.11.2018. године, а преиначене у погледу одлуке о парничним трошковима.

Наведене правноснажне пресуде преиначене су пресудом Врховног касационог суда Рев 1902/19 од 09.05.2019. године у погледу одлуке о висини издржавања, тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован за износ од 8.000,00 динара месечно, преко досуђеног износа од 18.000,00 динара, док је у преосталом делу одлуке о издржавању ревизија туженог одбијена као неоснована, а побијане пресуде су укинуте у погледу одлуке о лишењу родитељског права и трошковима поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Имајући у виду да је окривљени АА правноснажно обавезан да на име доприноса издржавању ћерке ББ плаћа месечно износ од 18.000,00 динара почев од 15.10.2017. године па убудуће, док за то постоје законски услови, на начин ближе описан у изреци првостепене пресуде Основног суда у Зрењанину 27П2. 944/17 од 07.06.2018. године, по налажењу Врховног суда у складу са том правноснажном одлуком суда, обавеза издржавања ББ постоји док за то постоје законски услови, а постојање законских услова за давање доприноса њеном издржавању није везано за пунолетство оштећене, већ за чињеницу да се оштећена налази на редовном школовању, због чега и даље постоји обавеза окривљеног АА за издржавање ћерке.

Из изнетих разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се на наведени начин указује на постојање неотклоњиве правне заблуде, недостатка умишљаја и кривице окривљеног за извршење кривичног дела за које је оглашен кривим и тиме на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**